

bindelse kommer ind eller måtte komme ind, ikke skal gå til statskassen, men placeres i en fond, hvis formål er at tilgodese forbrugerne og tilgodese elforsyningen. Udmøntningen vil blive drøftet nærmere efter høring af de berørte parter.

Jeg vil dog gerne allerede nu ved førstebehandling sige, at regeringen har været meget optaget af at udforme sit lovforslag på en sådan måde, at det hverken er i den ringeste konflikt med grundlovens bestemmelser eller med EU's regler. Vi har været meget omhyggelige med at finde en løsning, der fuldt ud respekterer vores forpligtelser over for vores egen forfatning og over for EU. Det er mig også magtpåliggende at få sagt, at loven ikke har til formål at sikre nationalt dansk ejerskab på elforsyningsområdet. Den nationale interesse må selvfølgelig varetages af dem, der handler på markedet, men lovgivningen som sådan må være fuldstændig neutral med hensyn til, om det er udenlandsk eller dansk ejerskab.

Der er i øvrigt efter regeringens opfattelse ikke noget forkert i, at udenlandske selskaber kan eje dele af den danske elforsyningsvirksomhed. Det gælder allerede for NESAs, og der er fælles ejerskab i Sønderjylland, så det er ikke noget ukendt fænomen. Også i fremtiden vil der være et samarbejde hen over landegrænserne.

Men det er helt afgørende for regeringen, at lovforslaget ikke forfølger formål, der er i uoverensstemmelse med vores internationale forpligtelser. Det er også vigtigt for mig at understrege, at forslaget ikke er ensbetydende med, at vi sætter strukturudviklingen i dansk elforsyning i stå. Tværtimod håber vi, at forslaget vil give den fornødne ro til at forhandle de spørgsmål, der trænger sig på med ændringer af strukturen og strukturtilpasningen i vores elforsyning, og jeg skal sige, at jeg i overensstemmelse med det, jeg lovede i sin tid i »Energi 21«, allerede har sat hele reformarbejdet i gang med hensyn til den fremtidige overordnede lovgivning på dette område.

Det sidste punkt, det er vigtigt for mig at fremhæve, inden vi starter diskussionen af Socialistisk Folkepartis forslag og regeringens lovforslag, er, at det lovforslag, regeringen har fremsat, ikke tager sigte på én bestemt kommune. Det vedrører samtlige kommuner og samtlige amter, der ejer og vil sælge elforsyningsvirksomheder. Vi ved af erfaring, at mange kommuner har været optaget af denne problemstilling. Vi ved det fra SEAS, vi har erfarin-

ger fra Jylland, vi ved det fra Frederiksborg Amts beslutning om at sælge, og vi ved det også fra overvejelserne og diskussionen i Gentofte Kommune. Det er derfor ikke rigtigt, når nogle har hævdet, at dette forslag alene tager sigte på en enkelt kommune. Man kan sige, at det er et forslag, der har et meget bredt, generelt sigte, og som i virkeligheden formentlig varetager forbrugernes interesser over for et overraskende stort antal kommunale ejere af elforsyningsvirksomhed.

Med disse ord vil jeg gerne sige, at i selve den måde, vi har udformet regeringens lovforslag på, ligger der en imødekommelse af de synspunkter, vi er fælles om, og som præger Socialistisk Folkepartis forslag. Så når jeg siger, at vi afviser SF's forslag, er det en ren formalitet. Vi håber selvfølgelig, at vi kan samarbejde om at få gennemført regeringens lovforslag.

Martin Glerup (S):

I Danmark har vi hidtil indrettet vores elforsyning ud fra, at den enten er kommunal eller direkte forbrugerejet. Ud fra den filosofi er det en fastslået kendsgerning, at et eventuelt overskud i elproduktionen skal gå til investering i ejerkredsens elproduktionsanlæg eller ledningsnet og derefter til at nedsætte forbrugernes elpriser, hvis der er flere penge tilbage. Dette såkaldte hvile i sig selv-princip er knæsat i et system, hvor et eventuelt overskud kommer forbrugerne til gode. I modsætning til forholdene i Norge og Sverige ejer den danske stat hverken elnet eller -produktionsanlæg, og derfor er vores system særlig sårbart over for de store økonomiske elgiganter i udlandet, som hver for sig er mange gange større end Elsam og Elkraft tilsammen.

I kraft af forbrugerejet har det imidlertid hidtil ikke været nødvendigt at gribe ind og forsyne elsektoren med en stram lovgivning for at sikre forbrugerne, al den stund sektoren jo var forbrugernes ejendom. En sådan situation opstår først, når en kommune eller et amt ønsker at sælge sit elselskab, hvis indre værdier er skabt af forbrugerne. Det betyder, at forbrugerne risikerer at komme til at betale højere elpriser for el, som er produceret på de anlæg, de selv har været med til at betale, for at gevinsten kan tilfalde nye, private ejere, mens en andel af den økonomiske gevinst fra salget forsvinder ned i lommerne på et lille mindretal, måske 3 pct. af samtlige selskabets elforbrugere. Det vil jeg kalde at blive til grin for sine egne penge.